

खंडे

सकाळी पोर उघडावा तर हल्ली सान्नेनंद वातभ्याच वातायची वेळ येते. कुठे बलात्कार झालेले असतात, तर कुठे अपघात. उरलेले राजकारण्यांचे एकमेकांवर केलेले आरोप प्रत्यारोप. त्यांना जोडीला रोज फोटी सहित खंडे पुराण.

आता हे पुराण रोज वाचताना विचार आला, की खरच फक्त वस्त्यातच खंडे असतात असे नाही. वेगवेगळ्या खंड्यांचा प्रवास भाषण करतो, किंवा अनुभवत असतो.

जसे शेतकऱ्यांना पावसाच्या तहरी पणाला नेहमीच सामोरे जावे लागते. पाऊस वेळेवर पडला नाही म्हणजे पोरात ओढा येतो. नंतर मुला बळांच्या विचाराने येणाऱ्या संक्रान्ते पोरात खंडा पडतो.

आपारांना त्यांच्या अंदात झालेल्या चढउतारा मुळे आणि मध्यम वर्गांना महागाई मुळे नेहमीच आर्थिक बुरा-सानीच्या खंड्याला सामोरे जावे लागते.

ओपड पडून बाहणाऱ्यांचे हालतच विचारूच नका. त्यांना पोरात झुसे मुळे आर्थिक टंचाई मुळे पडणारे खंडे अनुभवावे लागतात.

आता सांगायचं महत्वाचं खंडे म्हणजे आपल्या पुणे शहरातील वस्त्यातले! ते आपण नेहमीच सर्वजण अनुभवत आलेत. कधी कधी पावसाने ते तयार होतात. कधी रस्ते दुरुस्त झाले म्हणजे महावितरण वाल्यांना अँडर ग्राऊंड लॉईन्सची दुरुस्ती करावची म्हणून पुनः खंडे तयार. कधी पाण्याची पाईप लॉईन टाकायची म्हणून खंडे, ते परत दुरुस्त होत नाहीत. वृजवले जात नाहीत. आता कळस म्हणजे परवा एक टक्क खंड्यात पडल्याचा फोटी आणि वातमी होती. आरे ना कागाल!

स्वर तर हे मंडू लगेच मूजवून दुरवून व्हायला पाहिजेत. इतक्या प्रचंड वाहवुकीला गती मिळायला हवी. सुरक्षा मिळायला हवी. ह्यासाठी आपण सर्वज्ञा महापातिकांना तास्वी कपडे कर देतो. आणि तरीही आम्हीच स्वडुयात जातो. ह्या दुरवण्यावर कोहीच इलाज करू शकत नाही. हे सगळे उघड्या डोक्यांनी नवत वसावे लागते म्हणून रूप नईर नाते. आपण शेवटी हतबल होतो.

हे सगळे स्वडे जाणवतात दिसतात. पण एक काल्पनिक स्वडु पण आपण तयार केलेला आहे. आपले सगळे सोपे एकमेकोकशी पटले नाही म्हणजे सहज म्हणतात जा स्वडुयात! ह्या काल्पनिक स्वडुयात पडल्याने आपण आता इथेच थांबू.

सौ. मुनंदा शामकान्त दीक्षित.
सृष्टी अपार्टमेंट दोधकड पुणे.

